TOIMINTAKERTOMUS

2020

TOIMINTAKERTOMUS 2020

PUHEENJOHTAJAN KATSAUS

En minäkään ensin uskonut analyytikkokaverini 1.2.2020 kertomaa arviota, että Suomi menisi lähiaikoina poikkeustilaan ja kuinka paljon tämä vaikuttaisi itse kunkin työ- ja perhe-elämään saati vapaa-ajan viettoon.

Vuosi 2020 oli alkanut lupaavasti H2O VIVA! -saunaillalla. Vielä maaliskuun alussa pidin St Nikolaita, Jolla-hylkyä ja muita kotkalaishylkyjä koskevan esitelmän live-seminaarissa Kotkan Merimuseossa. Ja yövyin airbnb-majoituksessa.

Mutta pian tämän jälkeen maaliskuussa H2O:n johtokunta joutui jo miettimään poikkeustoimia ja ohjeistusta seuratoimintaamme. Erityisesti meitä huoletti kuinka täysseisaukseen toimintamme voisi ajautua, mitä taloudellisia vaikutuksia tällä voisi olla ja meneekö tilanne ohi Juhannukseen mennessä.

Kesäkuun auringon alkaessa lämmittää aloimme varovaisesti suunnittelemaan Dekon kesäistä leiritoimintaa. Moni mietti liveaboard-olosuhteiden riskejä. Kevään rajoitukset ja ulkomaan matkojen tyrehtyminen aiheutti monissa patoutunutta Suomi-sukellushinkua. Onnistuneen meriarkeologialeirin rohkaisemana kesän Deko-reissuista tulikin varsin suosittu henkireikä koronan keskellä ja kaasuhuoltokin onnistuttiin järjestämään pienestä "kompuroinnista" huolimatta.

Vuoden 2020 aikana seuramme sopeutti toimintaansa vallitseviin olosuhteisiin. Meriarkeologiajaoksen ulkomaan retket jouduttiin perumaan samoin kuin monta muutakin sisätila-aktiviteettia. Sukelluskoulutusta ja erilaisia sukellustapahtumia onnistuttiin silti järjestämään varsin paljon. Kiitos tästä kaikille kouluttajille, järjestäjille ja osallistujille. Samoin onnistuimme pitämään koronarajoitusten puitteissa sääntömääräiset kokouksemme. Kiitoksia kaikille yhteen hiileen puhaltamisesta.

Omalta osaltani vetäydyn tämän H2O:n historiassa poikkeuksellisen vuoden jälkeen takavasemmalle, kiitän aiempaa johtokuntaa monivuotisesta työskentelystä ja toivotan menestystä jatkajille.

Richard Eller, pj 2019-2020

Sukellusseura H2O ry

SISÄLTÖ

PUHEENJOHTAJAN KATSAUS s. 2

HALLINTO JA TALOUS s. 3

SUKELLUSTAPAHTUMAT s. 5

KOULUTUSTOIMINTA s. 6

TUKIALUS DEKO s. 7

UIMAHALLITOIMINTA s. 8

JUNIORITOIMINTA s. 9

VIVA! s. 9

MERIARKEOLOGIA s. 10

VUODEN TARINAT s. 11–30

VUODEN SUKELTAJA s. 31

Kannen kuva: Uljas Uromaa

Muut kuvat: Marcin Dobrucki, Maiju Haanpää, Mia Kainulainen, Maija Laakso, Sanna Paukku, David Pax, Tero Siltari, Hanna Talka, Uljas Uromaa

HALLINTO JA TALOUS

Vuosi 2020 oli seuran 41. toimintavuosi. Seuran johtokuntaan vuonna 2020 kuuluivat:

Richard Eller, puheenjohtaja

Mikko Tervakangas, varapuheenjohtaja (02/2020 asti)

Aki Heinonen, rahastonhoitaja

Hanna Talka, sihteeri

Sanna Paukku, jäsen

Hanna Eskolin, jäsen

Maiju Haanpää, jäsen

Timo Karonen, varajäsen

Marcin Dobrucki, varajäsen

Vuoden 2020 toiminnantarkastajina toimivat Henrik Johansson ja Risto Sajaniemi sekä varatoiminnantarkastajana Helena Jaatinen.

Vuoden aikana seuran johtokunta kokoontui seitsemän kertaa. Yleisten hallinnollisten päätösten lisäksi seuralle päätettiin lisätä uusi Sukellusmestarin tehtävä, johon valittiin Sanna Paukku. Sukellusmestarin tehtävän on organisoida ja infota seuran sukellustapahtumia. Johtokunta päätti myös ottaa seuralle käyttöön Nimenhuuto.com -palvelun reissu- ja tapahtumailmoittautumisiin vuoden 2021 alusta.

Koronapandemian vaikutukset näkyivät myös hallinnossa. Kokoontumisrajoitukset tulivat voimaan maaliskuussa ja seuran kevätkokousta ei voitu järjestää sääntöjen mukaisesti. Keväällä tuli voimaan laki väliaikaisesta poikkeamisesta yhdistyslaista, jonka mukaan kevätkokoukset tuli pitää 30.9 mennessä ja myös etäkokoukset sallittiin, vaikka niitä ei olisi kirjattuna seuran sääntöihin.

Seuran kevätkokous järjestettiin 30.9.2020, jossa käsiteltiin tilinpäätös ja toimintakertomus. Syyskokous pidettiin 21.11.2020, jolloin käsiteltiin vuoden 2021 toimintasuunnitelma, valittiin johtokuntaan uudet jäsenet vaihtovuorossa olevien tilalle, valittiin seuralle uusi puheenjohtaja (Vesa Saarinen) sekä hyväksyttiin seuran sääntöihin esitetyt muutokset. Molempiin kokouksiin osallistuttiin pääsääntöisesti etänä Teamsilla. Etäkokoukset sujuivat kokousteknisesti hyvin. Syyskokoukseen varauduttiin myös etä-äänestysmahdollisuudella, jota ei kuitenkaan ollut tarpeen käyttää yksimielisen päätöksenteon johdosta.

Toiminnallisten tavoitteiden toteutuminen

Seuran toiminnallisiksi tavoitteiksi vuodelle 2020 asetettiin junioritoiminnan aktiivinen kehittäminen, sukellustukialuksen käyttöasteen parantaminen, seuran sukellustapahtumien lisääminen ja aiempaa monipuolisempi tapahtumatarjonta ja sukeltajauran alussa olevien sekä uusien jäsenten aktiivinen mukaanotto seuratoimintaan. Myös seurojen välisen yhteistyön kehittämiseen päätettiin tarttua.

Seuran sukellustapahtumatoimintojen koordinointia jämäköitettiin uudella sukellusmestarin roolilla. Halli- ja Dekotoiminnan lisäksi seuralla onkin tänä päivänä hyvin aktiivista rantasukellustoimintaa. Rantasukellustoiminta on myös osoittautunut uusille ja aloitteleville sukeltajille helpoksi tavaksi tulla mukaan uuteen harrastukseen.

Tukialuksen käyttöaste parani edellisestä vuodesta pandemian johdosta, mutta toivottavasti sen myötä jälleen monelle heräsi Dekoilukipinä ja Dekon reissutarjontaa hyödynnetään aktiivisesti tulevinakin vuosina. Junioritoimintaa päästiin laajentamaan syksyllä, kun saimme pitkään toiveissa olleen toisen radan käyttöön hallivuorolle. Lisärata mahdollisti uusien juniorien mukaanoton toimintaamme. Seurojen välistä yhteistyötä on tehty pitkään jo kurssitoiminnan osalta ja vuonna 2020 tehtiin muutama yhteisreissu ja -leiri seurojen kesken. Tällaista yhteistyötä tulee kehittää ja siten tarjota jäsenille entistä laajemmat näkökulmat harrastukseen.

Talous

Koronapandemia aiheutti suurta epävarmuutta seuran talouden näkökulmasta. Tulojen hankkimista seuralle kurssitoiminnalla ja sukellusintroilla rajoitti uimahallien sulkeminen. Pandemian myötä kotimaan matkailun suosiminen näkyi kuitenkin myös Dekoilijoiden määrässä. Kauden Dekotulot ylittivät odotukset ja niillä katettiin Dekon kustannukset.

Seuralla ei ollut vuonna 2020 sukellustukialuksen isoja remonttitarpeita ennen kauden alkua vaan kausi päästiin aloittamaan kevyillä kunnossapitotoimilla. Syksyksi suunniteltu iso ohjaamohytin remontti siirrettiin tuleville vuosille.

Dekon kompuraa korjattiin kesällä useaan otteeseen ja heinäkuussa reissattiin yksi leiri vuokrakompuralla. Kompurahuoltaja vaihdettiin. Syksyllä kompura toimitettiin uudelle palveluntarjoajalle ja kompuraan tehdään iso remontti.

HALLINTO JA TALOUS

Kustannukset selviävät kevään 2021 aikana.

Uimahallivuorojen kulut ovat yksi merkittävä kuluerä sukellusseuran toiminnassa. Vuoden 2020 aikana keskiviikon hallivuoro jatkui ennallaan, samoin junnujen lauantaivuoro. Hallien sulun ajalta ei seuralta peritty hallimaksuja. Helsingin kaupungilta haettiin ja saatiin aiempien vuosien tapaan toiminta- ja tilankäyttöavustus ja tuloja seuralle saadaan myös Vellikellontien kerhotilan alivuokralaiselta (Sukellusseura CNND).

Jäsenmaksuseuranta ja jäsenmaksukarhut vuodelta 2020 jäivät vuoden loppuun jäsenrekisterinhoitajan vaihdoksen vuoksi. Jäsenmäärä pysyi lähes samoissa edellisen vuoden kanssa (155 jäsentä), uusia jäseniä valittiin kahdeksan kappaletta, ja P1-kurssin kautta saimme myös kahdeksan uutta jäsentä. Lähes saman verran jäseniä irtisanoutui seurasta.

Dekon kompura lähti syksyllä huoltoon.

Sukellusseura H2O on Sukeltajaliiton suurimpia seuroja. Vuonna 1979 perustettuun helsinkiläiseen seuraan kuuluu lähes 200 jäsentä, joista arviolta neljäsosa on naisia ja 30 junioreita. Seuran toiminta-ajatuksena on sukellustaidon ja tekniikan sekä uintiharrastuksen kehittäminen turvallisesti ja mukavasti hyvässä seurassa.

H2O:lla on erittäin aktiivinen junnutoiminta, monipuolinen kaasuntäyttöasema, hyvin varusteltu sukellustukialus, aktiivinen valokuvaus- ja videojaos sekä ammattitaitoinen viranomaisyhteistyössä toimiva meriarkeologiajaos.

Seura luo jäsenilleen puitteet sen mahdollisuuksien mukaan edesauttaa kaikkea sen jäsenten harjoittamaa turvalliseen sukellukseen liittyvää toimintaa. Seuran toiminta pohjautuu aktiivisiin seuratoiminnan mahdollistaviin jaoksiin, jotka järjestävät kaikille seuran jäsenille avointa toimintaa.

SUKELLUSTAPAHTUMAT

H2O:ssa on parin viime vuoden ajan järjestetty aktiivisesti sukellustapahtumia myös Deko-kauden ulkopuolella. Tapahtumien avulla halutaan varmistaa, että

- seuran jäsenillä on mahdollisuus sukeltaa säännöllisesti avovedessä,
- seuran jäsenet pääsevät sukeltamaan monipuolisesti eri sukelluskohteille,
- sukellusvanhin vastaa tapahtumien järjestelyistä ja varmistaa, että sukeltamisen turvallisuusnäkökohdat tulee huomioitua,
- sukelluspari löytyy helposti,
- uusillakin sukeltajilla on matala kynnys lähteä sukeltamaan, kun voi osallistua järjestettyyn tapahtumaan.

Vuoden 2020 aikana H2O:ssa järjestettiin yhteensä 21 rantasukellustapahtumaa, kaikkiaan yhdellätoista eri sukelluskohteella. Eniten tapahtumia järjestettiin Heinolassa ja Porkkalan Vetokannaksella, kummassakin oli vuoden aikana neljä tapahtumaa.

Osallistujia tapahtumissa oli yhteensä 141, eli keskimäärin 6,7 sukeltajaa tapahtumaa kohden. Suurin osa sukellustapahtumista oli kaikille laitesukeltajille soveltuvia, muutamaan oli sukellusluokituksena P2 ja siitä ylöspäin.

Porkkalan Vetokannaksella järjestettyjen tapahtumien yhteydessä rakennettiin sukellusseurojen H2O ja CNND yhteistyönä rantaan kaksi penkkiä sukeltajille. Vetokannas on Vantaan kaupungin omistama ja ulkoilukäytössä. Materiaalit penkkeihin saatiin Vantaan kaupungilta, samoin lupa sijoittaa penkit alueelle.

Sukellustapahtumia oli vuoden aikana seuraavasti:

Tammikuu: neljä sukellustapahtumaa, joista kaksi virtasukelluksia Heinolassa sekä tapahtumat Asikkalassa Pulkkilanharjulla ja Antonio-hylyllä Lappohjassa

Helmikuu: virtasukellus Heinolassa ja sukellustapahtuma Porkkalan Vetokannaksella

Maaliskuu: sukellustapahtumat Antonio-hylyllä Lappohjassa ja Pikkalan montulla

Huhtikuu: ei sukellustapahtumia

Toukokuu: sukellustapahtuma Pikkalan Montulla

Kesäkuu: sukellustapahtuma Iso-Melkuttimella

Heinäkuu: sukellusviikonloppu Haverin kaivoksella Ylöjärvellä ja sukellustapahtumat Porkkalan Vetokannaksella ja Kiskon louhoksella

Elokuu: H2O osallistui Kaivopuiston rannassa järjestettyyn Project Aware -tapahtumaan, jossa siivottiin roskaa meren pohjasta venesatama-alueella

Syyskuu: ei sukellustapahtumia

Lokakuu: sukellustapahtumat Iso-Melkuttimella ja Taivassalon sukelluskohteella

Marraskuu: Diversday ja Diversnight -sukellustapahtumat Porkkalan Vetokannaksella

Joulukuu: virtasukellus Heinolassa, jouluaattoaamun sukellus Ruskeasannan montulla ja tapaninpäivän sukellus Antonio-hylyllä

KOULUTUSTOIMINTA

Koronatilanteesta huolimatta vuosi 2020 oli hyvinkin aktiivinen koulutusvuosi. Osa kursseista oli pieniä, mutta lukumäärällisesti kursseja oli monta, ja aiempiin vuosiin verrattuna nyt oli tarjolla huomattavan laaja valikoima kursseja laitesukelluksen eri aihealueilta.

Vuosi alkoi laitesukelluskokeilulla Helsingin-kadun uimahallilla 5.2. Altaassa kävi kouluttajien johdolla viisi kokeilijaa.

Laitesukelluksen peruskurssi (P1) alkoi maaliskuun alussa, mutta tänä vuonna kävi koronatilanteen vuoksi niin, että kurssi keskeytyi jo parin viikon jälkeen uimahallien sulkeuduttua. Kurssilaiset opiskelivat kevään ja kesän aikana kurssin teoriaa itsenäisesti e-oppimis-ympäristössä, ja syyskuussa päästiin jatkamaan kurssin käytännön harjoitteita uimahallien taas avauduttua. Kurssin päätteeksi oli avovesi-viikonloppu Iso-Melkuttimella lokakuun lopulla. Kurssilaisia oli yhteensä kahdeksan ja suurin osa heistä suoritti myös kuivapukukurssin. Kurssin vastuukouluttaja oli Tommi Saviranta. Koska kurssin aikataulut olivat vuoden aikana koronarajoituksista johtuen haasteelliset, muutaman kurssilaisen kanssa jatketaan opintoja vielä keväällä/kesällä 2021.

Keväällä alkoi H2O:ssa neljän oppilaan kouluttajakurssi, jonka vastuukouluttajana oli Perry Suojoki. Kurssilta valmistui alkusyksystä kaksi laitesukelluskouluttajaa (CMAS M1 ja CMAS M2), muiden osalta kurssi vielä jatkuu. Kouluttajakurssin yhteydessä saatiin seuraan koulutettua myös yksi CMAS M3 -kouluttaja.

Kesä-heinäkuussa järjestettiin laitesukel-luksen jatkokurssi (P2), jonka sukelluksia oli Pikkalan montulla, Iso-Melkuttimella sekä Hangon merialueella Deko-viikonloppuna. Kurssilaisia oli kuusi ja kurssin vastuu-kouluttajana toimi Sanna Paukku.

Syys-lokakuussa järjestettiin kursseja pienillä osallistujamäärillä. Kurssivalikoimassa olivat seuraavat:

- Rescue Diver -kurssi (kolme kurssilaista, vastuukouluttaja Anttoni Salo),
- Sidemount-kurssi (yksi kurssilainen, vastuukouluttaja Anttoni Salo),
- Nitrox-kurssi (yksi kurssilainen, vastuukouluttaja Sanna Paukku),
- Trimix Gas Blender -kurssi (kolme kurssilaista, vastuukouluttaja Perry Suojoki).

Vuoden viimeinen koulutustapahtuma oli merenneitouintikokeilu H2O:n uimahalli-vuorolla 25.11. Kokeilu järjestettiin seuran jäsenille ja illan aikana altaassa oli viisi kokeilijaa merenneitopyrstön kanssa.

Vuoden 2019 syksyllä alkanutta laite-sukelluksen syventävää jatkokurssia (P3) jatkettiin kahden kurssilaisen kanssa vuoden 2021 aikana.

Koulutusvastaavana vuonna 2020 toimi Sanna Paukku.

TUKIALUS DEKO

Tukialus Deko laitettiin talven jäljiltä käyttökuntoon toukokuussa ja sukelluskausi saatiin käyntiin. Kevättalkoissa vaihdettiin Dekolle uusi ankkurikettinki sekä tehtiin muita huolto- ja kunnostustoimenpiteitä.

Kevään ensimmäisellä koeajolla polttoaineen syöttöputki meni tukkoon. Polttoainelinja huollettiin ja huoltotöiden lisäksi linjaan asennettiin magneettisuodatin, jonka jälkeen Deko kulki mainiosti ja sen jälkeen toimi loppukauden hyvin. Polttoaineen ottoletkua nostettiin samalla hieman ylemmäksi tankissa.

Dekolle hankittiin myös uusi kumivene ja sen vesillelasku tapahtui kevättalkoissa. Kumivene sai kesällä itseensä osumia ja se huollettiin elokuussa takaisin käyttökuntoon. Kumivene on huvikäyttöön tarkoitettu kevytrakenteinen vene, ja vaatii erityisen huolellista ja hellävaraista käsittelyä.

Kompuran kannalta kesä oli pulmallinen, mutta onneksi saimme korvaavan kompuran tilalle, ja kaikki sukellusreissut saatiin siltäkin osin hoidettua.

Uusia kippareita aloitti vuonna 2020 kolme kappaletta.

Dekon viikonloppureissutoiminta jatkui marraskuulle, jolloin pidettiin syystalkoot ja vietiin mm. patjat Vellikellontielle odottamaan seuraavaa kevättä. Deko kuitenkin päätettiin pitää senkin jälkeen päiväreissuvalmiudessa lauhojen ilmojen jatkuessa. Talvitauolle Deko laitettiin joulukuun puolivälissä.

Dekoreissuja vuonna 2020 tehtiin yhteensä 21 kpl, joista kuusi iltareissua (7 - 11 sukeltajaa/ ilta). Viikonloppureissuja tehtiin yksitoista (8 - 10 sukeltajaa/ reissu) ja kesän aikana pidettiin neljä viikon leiriä (kaikki täynnä). Sukeltajia Dekolla vuonna 2020 kävi yhteensä 210. Muutos oli huima edelliseen vuoteen nähden, jolloin Dekolla tehtiin kolmetoista reissua ja niillä oli yhteensä 137 sukeltajaa.

Dekolla kului sukelluskauden aikana 21 pakettia kaurapuuroa, 26 pakettia kahvia sekä 35 purkkia mehukattia. Ja Dekoon tankattiin 6000 litraa dieseliä.

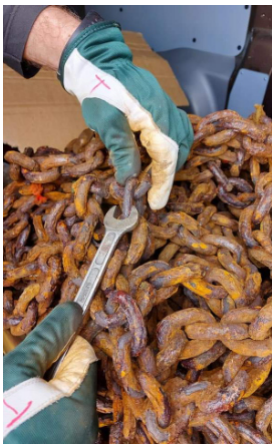

UIMAHALLITOIMINTA

Sukellusseura H2O:n toimintaan kuuluvat olennaisena osana uimahallivuorot, joilla jäsenistö käy uimassa ja harjoittelemassa sukellustaitoja. Ympärivuotinen harjoittelu on tärkeää taitojen ylläpitämiseksi.

Säännölliset hallivuorot ovat seuran jäsenille kuntoilun ja taitoharjoittelun lisäksi myös mahdollisuus pitää yhteyttä toisiinsa ja viettää jäsenistön kesken aikaa yhdessä altaalla silloin kun avovesissä sukeltaminen on vähäisempää.

Junnuille on ollut oma uimahallivuoro, jolla on järjestetty säännöllistä ja ohjattua toimintaa. Aikuisjäsenten osalta harjoittelu allasvuoroilla perustuu joko seuran omaan koulutukseen tai jäsenten omaehtoiseen harjoitteluun, laitteilla tai ilman. Seuran toimesta pyritään mahdollisuuksien mukaan järjestämään myös yhteisiä avoimia tapahtumia altaalla, ja vuonna 2020 nähtiinkin altaassa jotain ihan uutta. Nimittäin merenneitoja. Mikäli uimahallit aukeavat, on vuodelle 2021 suunnitteilla pyrstöuintikurssikin, kokeilemaan pyrstöuintia pääsi jo loppuvuoden allasvuorolla.

Keväisin ja syksyisin allasvuoroilla järjestetään koulutuksia, kun sukelluskurssilaiset ovat kouluttajien kanssa altaassa harjoittelemassa kurssien taitosuoritteita ennen avovesisukelluksia.

Koronapandemia vaikutti näkyvimmin seuratoimintaamme allasvuorojen kautta. Uimahallit sulkeutuivat maaliskuussa ja avautuivat vasta syyskuun alussa uudelleen. Pandemia kuitenkin kiihtyi syksyn myötä ja hallit suljettiin jälleen joulukuussa. Seuran peruskurssitoiminta ja junnutoiminta ovat täysin riippuvaista allasvuoroista joten sululla oli näihin toimiin merkittävä vaikutus.

Hallikorttien toimimattomuus aiheutti ongelmia vuonna 2020 ja asiaa on selvitetty Helsingin kaupungin kanssa. Toivottavasti saamme kaudelle 2021 kortit jälleen toimintakuntoon.

Vuonna 2020 Sukellusseura H2O:lla oli jäsenistölle Helsingin Urheilutalolla kaksi allasvuoroa viikossa, keskiviikkona kaikille avoin vuoro ja lauantaina junnujen oma vuoro, johon saatiin vuoden 2020 alkupuolella yksi lisärata.

Uimahallivuorojen kustannuksista seura on maksanut osan itse ja lisäksi Helsingin kaupungilta on saatu tukea vuorojen järjestämiseen.

Hallivuorot Helsinginkadulla talvikaudella (syyskuu-toukokuu)

Keskiviikkoisin klo 20.30-22.00 (vuoro kaikille seuran jäsenille)

Lauantaisin klo 18:00-19:00 (junnujen vuoro)

JUNIORITOIMINTA

H2O:n junioritoiminnan vuosi 2020 polkaistiin käyntiin 11.1.2020 Helsinginkadun uimahallilla tuttuun treeniaikaan, klo 17-18. Kevätkautta ehdittiin treenata maaliskuuhun asti, kunnes koronatilanne laittoi treenit jäähylle uimahallien mennessä kiinni 14.3.2020. Toiveena kuitenkin oli, että treenien pariin päästäisiin palamaan taas mahdollisimman pian. Hyvin nopeasti sai kuitenkin nähdä, että tämä toive ei tulisi toteutumaan, sillä tilanne eskaloituikin ennennäkemättömäksi, eivätkä uimahallit auenneet enää kevään aikana. Näin ollen junioritoiminnan kevätkausi jäi parin kuukauden mittaiseksi, ja jäimme odottamaan tilanteen helpottamista kesän aikana.

Kesän aikana tilanne näyttikin hetkellisesti jo paremmalta ja lähdimme pienellä poppoolla perinteeksi muodostuneelle junnuleirille heinä-elokuun vaihteessa 30.7.-2.8.2020. Säät olivat jälleen kerran suotuisat ja aurinkosuoja tuli tarpeeseen. Tällä kertaa emme majoittuneet Herrökobbenin saarella Espoon Meripelastajien mökissä, vaan nautimme Dekon tarjoamista puitteista.

Syyskauden treenit käynnistettiin 12.9.2020 ja saimme tällöin vuosien tauon jälkeen kaksi rataa käyttöömme. Tämä mahdollisti juniorimäärän kasvattamisen, sillä olimme jo vuoden 2019 puolella saaneet useampia kyselyitä, josko junioritoiminnassamme olisi tilaa uusille sukeltajien aluille, mutta yhden radan vuoksi toiminnan kasvattaminen on ollut hyvin haasteellista. Syyskauden kahden radan myötä pystyimme kuitenkin tarjoamaan kiinnostuneille treenikokeiluja, ja iloksemme useampi kokeilija oli myös halukas liittymään seuraan. Syyskauttakaan ei kuitenkaan saatu ehjänä maaliin, sillä koronatilanteen jälleen eskaloiduttua hallit menivät kiinni marraskuun lopussa, ja jouduimme lopettamaan kauden 28.11.2020 treeneihin.

Vuosi 2020 oli hyvinkin poikkeuksellinen kaikilta osin. Olemme toiveikkaita, että vuosi 2021 toisi tullessaan vähemmän epätietoisuutta ja ehjemmän treenivuoden.

Maiju Haanpää

Junioritoiminnan vastaava

H2O VIVA!

H2O:n video- ja valokuvausjaosto järjesti 18.2.2020 ensimmäisen saunailtansa Cerella Oy:n tiloissa. Jäsenemme Kari Hyttinen kertoi huikeista kokemuksistaan Scapa Flow:n sota-hylkyjen kuvaamisen parissa pidempien projektien puitteissa ja näiden hylkyjen 3D-mallintamisesta fotogrammetrian keinoin. Karin ja Marjo Tynkkysen upeat kuvat, videot ja mallit tekivät vaikutuksen yleisöön. Innostunut keskustelu jatkui pitkään. Saunoimme edustus-saunassa ja tarinaa riitti jatkoilla varsin myöhään.

Kyseessä oli ensimmäinen saunailta H2O VIVA!:n kevään neljän tapahtuman sarjasta. Puhujat oli jo sovittuna seuraaviin iltoihin maalis-, huhti- ja toukokuussa. Mutta sitten ne jouduttiin valitettavasta perumaan pandemian myötä. Samoin jouduimme perumaan kotimaan kuvausretken Tampereen suunnalle. Kun pandemia joku päivä väistyy, palataan näihin uudelleen.

Richard Eller

MERIARKEOLOGIA

H2O:n meriarkeologiajaoksen vetäjänä aloitti vuoden 2020 alusta Hanna Talka. Jaos kokoontui helmikuussa suunnittelemaan aktiivista toimintavuotta. Suunnitelmiin sisältyi vierailu Viron merimuseoihin, Kotkan merimuseoon ja perinteinen oma viikon leiri sekä yhteistyöleirejä MAS:in ja Kuplan kanssa. Myös Itä-Suomeen oli tarkoitus lähteä syksyn tullen tutustumaan Järvi-Suomen aarteisiin.

Viron reissu ehdittiin jo varata ja maksaa, mukaan oli tulossa kymmenen innokasta lähtijää, mutta noin viikkoa ennen matkaa muuttuivat suunnitelmat tyystin ja museovierailut ovat mahdollisia aikaisintaan 2021 syksyllä.

Seura päätti kuitenkin aloittaa juhannukselta leiritoiminnan ja suunniteltu meriarkeologian leiri järjestettiin Kotkassa. Leiriosallistujien määrää rajoitti kuitenkin Dekolle päätetty kymmenen hengen maksimiosallistujamäärä. Leirin vetovastuu oli Timo Laaksosella ja leirillä oli useampi erittäin mielenkiintoinen kohde tarjolla.

Kotkasta ajettiin Herttoniemen kautta Porkkalaan heinäkuun ensimmäiseksi viikoksi, jossa osallistuimme MAS:n järjestämälle kenttätyöleirille. Leirillä vieraili kaikkiaan noin 40 sukeltajaa viikon aikana ja paikalla oli useita tukialuksia muista seuroista.

Leiri oli antoisa ja H2O totesi voivansa tuoda paljon osaamista leirien järjestämisestä MAS:lle tulevaisuudessa. Onhan meillä niistä usean kymmenen vuoden kokemus.

Heinäkuun loppuun suunniteltu Kuplan kanssa yhteinen viikonloppuleiri vaihtoi viikolla paikkaa ja Dekoa ei näin ollen sinne saatu tukialukseksi. H2O lähti sinne pienellä kolmen hengen porukalla ja suunnitteilla on yhteistyön kehittäminen tulevina kesinäkin.

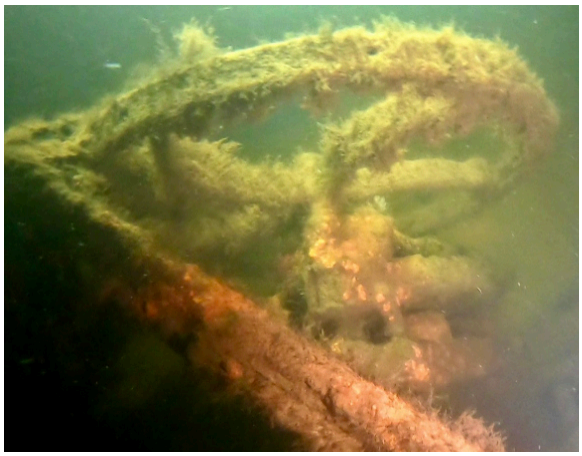

TAMMIKUU

VIIKKOSUKELLUKSIA JA P3-KURSSI

Uuden vuoden ensimmäinen päivä Heinolassa

Loppiaisen lumiukko Karisalmella

Aurinkoinen viikkosukellus Heinolassa

P3-kurssi Helsinginkadun hallissa

HELMIKUU

VIIKKOSUKELLUS

Hyinen viikkosukellus Heinolassa

KIPPARIKOKOUS

H2O:n kipparit kokoontuivat 23.2. kipparikokoukseen sopimaan kauden Deko-reissuista.

Kokouksessa nautittiin Hannan kokkaamia herkkuja, mm. meriteemaan sopivia merirosvomuffinsseja.

HYLKYSEMINAARI

Venemessujen yhteydessä pidetty Hylky-sukellusseminaari kokosi taas sankoin joukoin merellisestä historiasta kiinnostuneita ihmisiä Messukeskukseen lauantaina 8.2.2020.

Seminaarissa kuultiin Museoviraston kuulumisia sekä monia mielenkiintoisia esi-tyksiä muun muassa Oulun Hahtiperän hylyn kaivauksilta, höyryhinaaja Dianan löytö-historiasta sekä Pekka Tuurin projektista 13 Wheels, joka osoitti, miten suuri merkitys kuvaamisella on vedenalaisen maailman välittämisessä ja säilyttämisessä. Jätetään näin ollen esineet pohjaan leposijoilleen ja tuodaan tietoa ja tunnelmia kuvan välityksellä jaettavaksi.

Seminaarin yhteydessä MAS jakoi iloisena yllätyksenä pronssiset ansiomerkit Immi Wallinille ja Ari Kapaselle (myös H2O:n jäsen) pitkään jatkuneesta ja ansiokkaasta työstä meriarkeologian edistämiseksi.

Seminaarin jälkeen H2O:laiset tapasivat vajaan 20 hengen porukalla syömisen merkeissä ja siitä iltaa jatkettiin seminaarien virallisilla jatkoilla Molly Malonessa.

Haavit auki -blogista löytyy lisää tarinaa messuilta sekä Museoviraston ma-tiimin seikkailuista.

HELMIKUU

GOEXPO-MESSUT

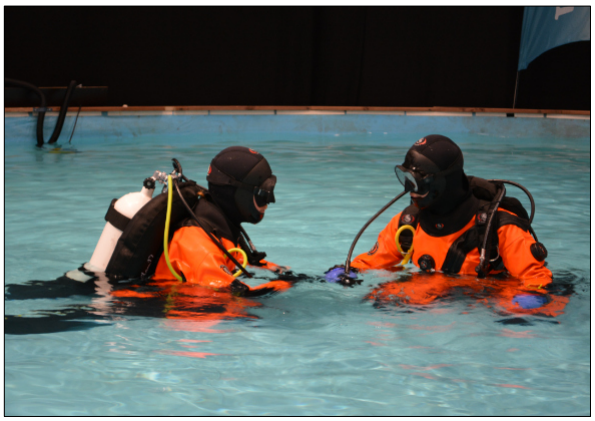

Sukellusharrastusta esiteltiin helmikuun lopussa järjestetyillä GoExpo-messuilla Helsingin Messukeskuksessa.

H2O:n Sanna ja Tommi esiintyivät altaassa messupäivien aikana useassa näytöksessä nimellä ”Sukeltajat pinnan alla”.

MAALIS–TOUKOKUU

VIIKKOSUKELLUKSET

Lauantain 7.3. viikkosukellus tehtiin Antoniolle Lappohjassa. Paikalla oli sukeltajia H2O:sta ja PSK Kuplasta. Näkyväisyys heti pinnan alla oli lähes olematon, mutta parani syvemmällä ja hylyllä näki parisen metriä. Hylky oli helppo löytää poijuketjua seuraamalla.

Kevään aikana järjestettiin Pikkalan montulla useita viikkosukelluksia. Kun Uudenmaan rajat laitettiin kiinni koronatilanteen vuoksi, ei kovin paljon pidemmälle päässyt.

Sukellustapahtumissa kerättiin roskaa hiekkamontun pohjalta ja toimitettiin ne sukellusten jälkeen asianmukaisesti jäte-huoltoon.

KESÄKUU

HAVERIN KAIVOKSELLA

Viikonloppuna 6.-7.6. sukellettiin Haverin kultakaivoksella. Sunnuntaina ohjelmassa oli sukellustoiminnan lisäksi myös hieman maisemanhoidollisia toimia viikatteen kanssa.

KOULUTTAJAKURSSIN AVOVEDET

Kesän kynnyksellä kouluttajakurssilaiset pääsivät Vetokannaksella harjoittelemaan kouluttajan taitojaan. Tärkeä osa kouluttajakoulutusta on pelastamisen ja ensiapuun liittyvät taidot, joihin liittyviä näyttöjä annettiin avovesipäivänä.

Mutta tärkeintä kouluttajalle on oppia ja opettaa ongelmanratkaisutaitoja, joilla selviydytään turvallisesti erilaisista yllättävistäkin tilanteista, joita kurssin aikana voi ilmaantua. Kuten puunraivausta kohteelle pääsemiseksi.

KESÄKUU

DEKON ILTAREISSUT

KESÄKUU

IDÄN IHMEET - MERIARKEOLOGIALEIRI

Helmikuun alussa esiteltiin vaihtoehtoja kesän meriarkeologialeirin suunnaksi. Koska itäinen Suomenlahti oli hieman tuntemattomampaa seutua MA-jaokselle, päätettiin leiri suunnata Helsingistä itään.

Leiri projektinimellä ”Idän ihmeet” suunniteltiin aloitettavaksi perinteisesti juhannuksen jälkeen.

Muutamia viikkoja tuon kokouksen jälkeen alkoi Covid-19 näyttämään voimiaan aiheuttaen pientä epätietoisuutta siitä, voidaanko leiriä edes järjestää.

Leirin valmistelut jatkuivat siinä toivossa, että taudista saadaan niskaote ennen kesää ja näin tapahtuikin. Tartuntojen määrä tasaantui ja leirin aloitus varmistui.

Leirin oli tarkoitus alkaa ja päättyä Kotkasta, joten Deko oli saatava Kotkaan. Ajomatkan laskettiin olevan n.12 h, joten heitimme ilmoille idean rauhallisesta juhannussiirtymisestä.

Muutaman henkilön voimin Deko lähti siirtomatkalle Herttoniemenrannasta torstaina 18.6. ilman ns. Matkasuunnitelmaa. Ainoa suunnitelma oli olla perillä Kotkassa sunnuntaina, josta pääsisimme vielä siirtymään redille ensimmäisen suunnitellun sukelluskohteen lähettyville.

Se mitä tapahtuisi ja missä olisimme tuolla välillä oli suunniteltu random-tyyppiseksi, menisimme sinne mikä milloinkin kuulostaisi kivalta.

Siirtomatkaa voisi kuvailla vähintäänkin mielenkiintoiseksi. Sinänsä hyvä, ettei matkalle tehty sen kummempia suunnitelmia, kun Isosaaren, Kaunissaaren ja Pirttisaaren satamat olivat jo täyteen ahdattuja. Olimmekin jo ”lyhyen” siirtymän jälkeen Porvoossa ja päätimme jäädä ankkuriin Pirttisaaren edustalle ja saunoa siinä. Matkalla olimme kuunnelleet, että moottori kävi hieman oudosti ja iltajumppana polttoaine-filttereiden sisältä löytyi syy heikkoon kulkuun: ne oli tukossa.

Aamulla siirryimme Emäsalon länsilaidalla olevalle Chrysantille sukeltamaan. Keli oli nätti, aurinko paistoi, mieto etelätuuli, mahtava kesäpäivä. Hylyn poijutus, ankkurointi, VTS:lle ilmoitus ja sukeltajat veteen. Jonkin ajan kuluttua ystävällinen VTS-väki huuteli, olemmeko edelleen hylyllä, Nesteen satamasta olisi lähdössä kaksi alusta ulos, tarvitseeko meitä varoa. Vastaus: ei tarvitse varoa, sukeltajat ovat hylyllä, turvaväli ohittavaan alukseen riittävä. Tuossa vaiheessa ei vielä tullut mieleen, että Deko oli täydellisessä asennossa ottamaan peräaallot vastaan, kyljellä. Kun Dekolta havaittiin peräaaltojen suunta, niin ainoa varotoimi, jota kerkesimme tekemään oli huuto: pitäkää kiinni, kohta keinuu! Tuli testattua samalla, että Deko kestää n. 45 asteen kallis-tuman suuntaansa sujuvasti, mutta irtaimiston kiinnityksissä on parantamisen varaa.

Sukellusten jälkeen siirryimme Äggskäriin, johon jäimme ankkuriin viettämään juhannusta. Kipparille ensityöksi muodostui taas filttereiden putsaus ennen illanviettoa. Aamulla nousi hieman ennustettua kovempi tuuli, joka puhalsi suuaukosta juuri Dekon suuntaan, minkä takia ankkuri ei enää pitänyt hienolla hiekkapohjalla vaan jouduimme tekemään äkkilähdön.

Matka kohti itää jatkui, seuraavasta yöpymispaikasta ei ollut vielä tietoa. Haaveissa oli ollut käydä Pellingin ulkoluodoilla sukelta-massa uusia löytöjä, mutta keli oli turhan raju ulkokautta ajoon, joten valitsimme sisäreitin. Matkalla täytettiin sukelluspulloja ja kompuran kanssa huomattiin pieniä käyntiongelmia, joista tosin vielä tuolloin selvittiin. Pellingin lossilta

itään, muutama kurvi ennen Kabböleä, vastaan tuli vene joka huitoi ja osoitti taaksemme. Kippari hälytti miehistön meripelastusasemiin ja käänsi aluksen ympäri kohti ajelehtivaa RIB-venettä muistuttavaa alusta. Lähestyttäessä tunnistimme aluksen varmasti, se oli Dekon kumivene. Vuosikausia aurinkoa ottanut muoviköysi ei enää ollut jaksanut tehdä työtänsä vaan päätti matkansa, ainakin hinausköytenä.

Matka jatkui taas, mutta pieni keinutus vaati veronsa Keipsalon nurkilla. Sakka oli taas siirtynyt filttereihin ja pääsimme nitkuttelemaan suojaan Hudön pohjoispuolelle, johon laskettiin ankkuri filttereiden putsauksen ajaksi. Mikäli paikka olisi ollut hieman suojaisampi, olisimme jääneet siihen yöksi, koska filtterit tuntuivat menevän tukkoon tuon tuosta. Filttereiden putsaamisen jälkeen katseltiin suojaista sukellus- ja ankkuripaikkaa, ja yöpymiseen parhaaksi paikaksi valikoitui Långön saari Loviisan itäpuolella, koska siellä on yksi hylky. Matkalla piti käydä sukeltamassa Kuunari Tarmolla, mutta hylyn päällä oli rysä, joten sukellussuunnitelma unohdettiin. Långönin luokse pääseminen koituikin hieman haasteelliseksi. Orrengrundin pohjoispuolella olevan "sumpun" jälkeen ei ole enää yhtään suojaa kaakkoistuulelle, joka tuolloin oli 8-10 ms. Deko keinui taas sen verran paljon, että filtterit menivät tukkoon. Vaivalloisen ontumisen jälkeen saimme linjan sisäänmenoreitille ja pääsimme tyhjäkäynnillä ajamaan Dekon saaren taakse suojaan. Illan konehuollossa tuli tehtyä päätelmä, että Deko ei kestä enää välttämättä kuin yhden starttauksen, joten aamun sukellus jätettiin väliin ja lähdettiin ajamaan kohti Sapokan satamaa.

Loppumatka satamaan sujui hyvin, pääsimme Sapokkaan ja aloimme huoltamaan alusta sekä kompuraa. Samalla alkoi saapumaan leirille osallistuvia henkilöitä.

Itse leiri alkoi mekaanikkotehtävillä. Kompuraan vaihdettiin varaosia, etsittiin yhteensovittamisosia sekä Dekoon uusia koneen pääsuodattimia. Pätevien mekaanikkojen toimesta saatiin alus ja kalusto jollain tasolla toimimaan ja suunnattiin kohti ensimmäistä sukelluskohdetta, puolipäivää myöhässä aikataulusta. Myöhästyminen ei sinänsä ollut koko suunnitelmaa sotkeva. Kohteella piti sukeltaa kaksi kertaa, joten sukelsimme vain kerran, ja jatkoimme suunnitelman mukaan.

Yövyimme Pyhtään Kaunissaaressa ja jatkoimme matkaa Toras-hylyn kautta kohti itää seuraaville kohteille. Haapasaareen suunniteltiin myös yöpyminen ja sukellus, mutta kompuran epävarman toimimisen takia tuo jätettiin väliin. Dekon kompuran tankkiin oli sulanut reikä. Suunnaksi otettiin Ulko-Tammio, jossa sukellettiin museon rekisterissä olevalla hylyllä. Ulko-Tammiosta suunnattiin yön jälkeen Mustamaalle, jossa oli tarkoitus sukeltaa ja tutkia uutta hylkylöytöä. Osa porukasta lähti toisella veneellä aivan itärajan tuntumaan, Santion vieressä olevalle hylylle tutkimaan sitä, että mikä alus on kyseessä. Hylyillä sukellettiin, kuvattiin ja mitattiin, ja siirryimme Klamilan satamaan viettämään iltaa ja yötä. Illalla paikallisten nerokkaiden varaosaideoiden

voimin saimme kompuran henkiin ja pullotäytöt jatkuivat. Seuraavana päivänä sukellettiin vielä Mustamaalla sekä Mustamaan vieressä olevalla Betty-hylyllä ja palattiin Klamilaan viettämään iltaa. Keliennusteet olivat muuttuneet sen verran, että leirisuunnitelman loppupäässä pitäisi ottaa käyttöön vara- tai jopa vara-vara-suunnitelmat, koska keli näytti muuttuvan tuuliseksi, poissulkien viimeiset pääsukellus-kohteet. Ratkaisuna tuolle päätettiin, että koska aluksella oli myös apukippari, niin jätettäisiin väliin muutama suunniteltu hupisukelluskohde sekä käyntisatama, ja ajettaisiin suoraan hyvän kelin aikana suoraan viimeiselle kohteelle, vaikka ajoaika laskettiin olevan 6-7 h.

Deko starttasi klo 05.00, apukippari otti ohjat ja lähti ajamaan alusta kohti länttä. Ajoitus oli melko täydellinen, kohteella sukellettiin ja viimeisen parin ylös noustessa alkoi tuuli nousemaan jo enemmän. Sukellusten jälkeen palattiin Kotkaan ja päätettiin leiri.

Vaikka matkan aikana vastoinkäymiset tuntuivat jatkuvan koko ajan, leirin suunnittelijana ja vetäjänä olen silti erittäin tyytyväinen koko-naisuudessaan leirin antiin.

Ensimmäistä kertaa ikinä tein leirin vetäjän valmistelutöitä ja laskelmia leirin suhteen kuukausia, kyselin neuvoja kokeneemmilta,

etsin ja hain lupia rajavartiolaitokselta, sukellussuunnitelmien sekä ajoaikojen laskentaa ja paineet olivat kovat. Koska keli on aina mitä on, tuuliolosuhteet olisivat voineet pilata koko paketin. Lisäksi pientä lisästressiä pyrkivät mekaaniset laitteet tuottamaan ensimmäisestä päivästä lähtien, mutta en voi olla kuin tyytyväinen ja ylpeä siitä ryhmän tiimihengestä, joka reissulla oli. Kaikki tekivät parhaansa omien taitojen ja kykyjen rajoissa.

Suuri kiitos teille, jotka olitte mukana, teitte reissusta sellaisen kun se oli, sillee positiivisessa mielessä =)

T: Leirin vetäjä ja kippari, Timo Laaksonen

Kuvat: David Pax, Hanna Talka

HEINÄKUU

MAS-LEIRI PORKKALASSA

H2O osallistui Dekolla MASin (Suomen meriarkeologisen seuran) kenttätyöleirille Porkkalaan heinäkuussa heti oman meriarkeologialeirin jälkeen.

MASin päätavoitteena oli keskittyä nimenomaan ajoitus- ja lastinäytteiden ottamiseen hylkypuiston hylyistä, mutta leirillä jatkettiin myös Porkkalan hylky-puiston rakentamista sekä kartoitettiin uusia kohteita vanhojen vihjeiden pohjalta.

Leirille osallistui sukeltajia ympäri Suomen ja kaikkiaan leirillä oli vajaa neljäkymmentä osallistujaa ja kuusi tukialusta sekä pienempiä työaluksia. Säät eivät olleet leirille suotuisia, joka rajoitti jonkin verran sukeltamista ja leirillä tehtäväksi suunniteltuja töitä siirtyi jonkin verran seuraavallekin vuodelle.

Leirillä pidettiin myös mediapäivä ja paikalle ilmestyi useita tiedotuskanavan edustajia seuraamaan leiriä. Leiritunnelmia voi käydä kurkkimassa vaikka tuolta: https://areena.yle.fi/1-50579954

Yllä: Leiriarmaada tukeutumassa Porkkala Marinin laituriin tuulten ulottumattomissa

Alla: Meriarkeologinen lokki. Lokki viihtyi seurassamme joka päivä.

MASin leirin jälkeen Deko siirtyi Helsingin kautta Hangon vesille, jossa vietettiin pari viikkoa tehden päiväreissuja lähikohteille. Reissuilla oli keskimäärin 10 sukeltajaa per päivä. Sukeltajat vaihdettiin Troolisatamassa ja yöt vietettiin rauhallisella kylkipaikalla Ryssössä.

HEINÄKUU

P2-KURSSIN AVOVEDET

H2O:ssa käynnistyi kesäkuun alkupuolella CMAS P2-kurssi. Kurssin avovesisukelluksia tehtiin useampana iltana ja viikonloppuna.

2.7. Iso-Melkuttimella oli ohjelmassa kurssin yösukellus. Paikalla oli kurssilaisten ja kouluttajien lisäksi myös muita H2O:n jäseniä ja kaikkiaan 15 seuran jäsentä kävi sukeltamassa illan aikana. Sää oli Iso-Melkuttimella sitä, mitä Suomen kesä perinteisesti, eli vettä satoi. Pintaveden lämpötila oli kuitenkin kesäiset 21 astetta ja näkyvyys pinnan alla hyvä.

Kurssilaiset ja kouluttajat nauttivat sateesta huolimatta olosuhteista Iso-Melkuttimella huomattavasti enemmän kuin edellisellä kurssisukelluksella, joka pidettiin Pikkalan montulla 27.6. Siellä lämpötila pinnan yläpuolella lähenteli 30 astetta ja pintavesikin oli trooppiset 28 astetta. Hiki tuli.

Viikonloppuna 18.-19.7. oli ohjelmassa Dekolla P2-kurssin avovesiviikonloppu Hangossa. Olosuhteet olivat aivan mahtavat: Pinnan päällä nautittiin kesäisestä ja aurinkoisesta viikonlopusta ja pinnan alla hyvistä näkyväisyyksistä.

Viikonlopun aikana kurssilaiset pääsivät näyttämään kouluttajille taitojaan P2-kurssin taidoissa ja kurssin päätteeksi tehtiin sukellus 25-30 metrin syvyyteen Ankkurihylylle (myös nimellä Russarön luoteispuolen hylky).

Kaikki Dekolla olleet viisi kurssilaista saivat hienosti kurssin harjoitteet tehtyä ja valmistuivat viikonlopun päätteeksi P2-sukeltajiksi. Onnittelut Anne, Eeva, Jukka, Kari ja Niko!

HEINÄ-ELOKUU

PENKKI VETOKANNAKSELLE

Perjantaina 10.7. rakennettiin Porkkalan Vetokannakselle penkki sukeltajille. Projekti oli Sukellusseura H2O:n ja CNNd:n toteuttama ja rakennusmateriaalit saatiin Vantaan kaupungilta.

Rakennustalkoissa olivat mukana Petri, Anttoni, Jukka, Anne, Kari, Marcin ja Sanna. Idea penkin mallista saatiin Sukellusjaostolta Turusta.

JUNNULEIRI

Junnuleirillä törmäsimme sattumalta kanssamme samaan poukamaan ankkuroituneeseen, H2O:n nykyisen puheenjohtajan venekuntaan.

Veteen menoon valmistautumista.

Tatu valmistelemassa harppuunaa aterian hankkimista varten. Onneksi Hanna oli kuitenkin varannut ruokaa riittävästi, sillä harppuuna-kalastussaalis oli köyhän puoleinen.

Teksti ja kuvat: Maiju Haanpää

ELOKUU

VIIKONLOPPU PORKKALASSA

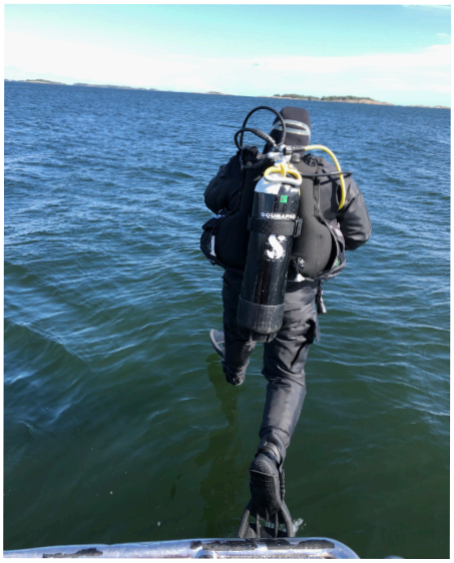

Deko-viikonloppua vietettiin Porkkalassa 21.-23.8. Sukelluskohteiden valintaan vaikutti kova etelän puoleinen tuuli ja sukelluskohteiksi valikoituivat hylkypuiston hylyt ja pari muuta kohdetta.

Matkalla Porkkalaan vierailtiin myös Rysäkarin hylyllä. Kivoja hylkyjä näkyi pinnan alla ja tehtiin taas päivän hyvä työ keräämällä Träskön laguunista pohjalta sinne kuulumatonta roskaa (tölkkejä). Kiitokset kaikille osallistujille ja erityiskiitokset kippari-Jaatiselle sekä kokki-Hannalle erinomaisen herkullisista ruuista.

PROJECT AWARE

H2O osallistui 29.8. perinteiseen Project Aware-tapahtumaan, joka järjestettiin tällä kertaa Kaivopuistossa Cafe Caruselin rannassa. Tapahtumaan teemana on puhdistaa Itämerta ja sukeltajat nostivat pinnan alta roskaa.

Kaikkea mielenkiintoista löytyi pinnan alta myös tänä vuonna ja taas saatiin pieni pala Itämerta siistimmäksi.

SYYSKUU

UTÖN REISSU

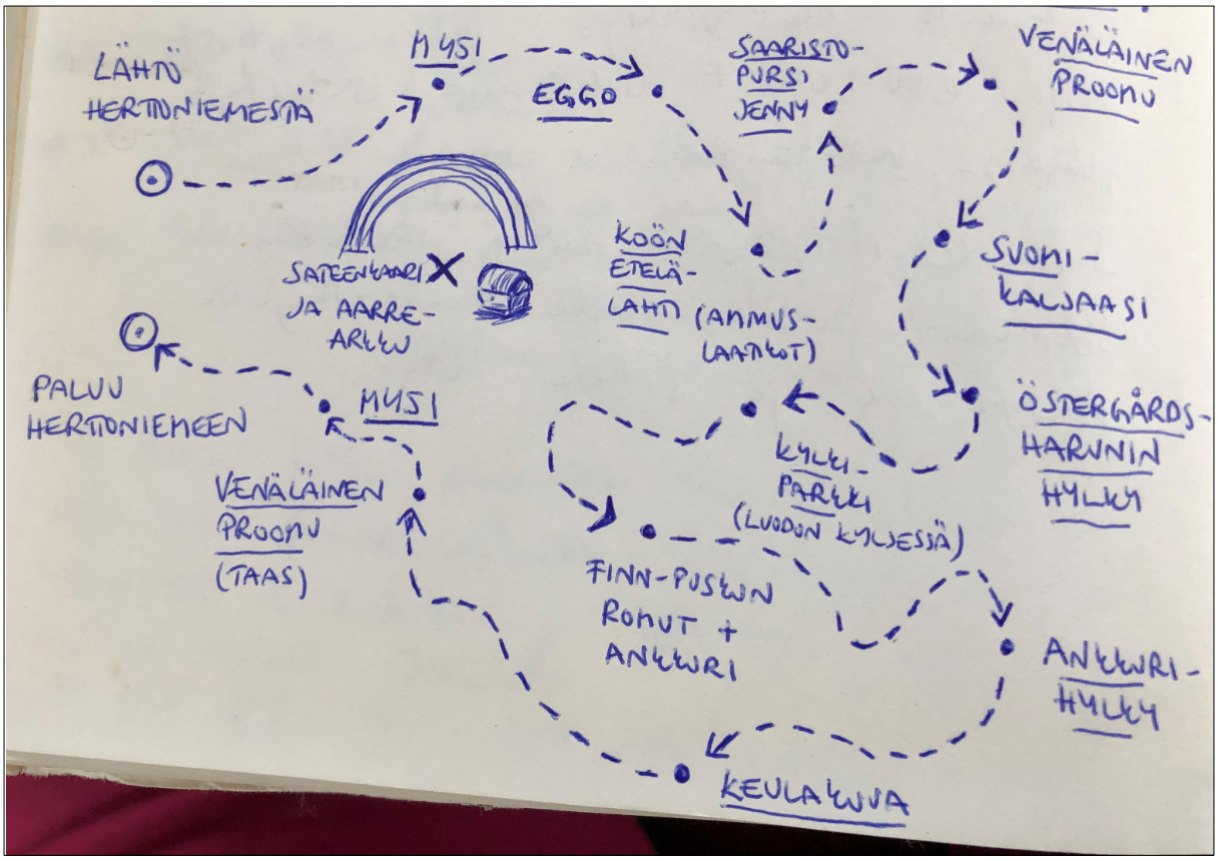

Joka vuosi syyskuun alussa Deko suuntaa länteen määränpäänään Utö. Tänä vuonna kovasta yrityksestä huolimatta Hankoa lännemmäksi ei päästy. Kelit olivat yritystä kovemmat.

Kuva kertoo millaiseksi reissu muodostui.

VUODEN RUOKASUOSIKKI - TOMAATTINEN LINSSIKEITTO

1 sipuli - silppua pieneksi
2 valkosipulinkynttä - silppua
tuoretta chiliä maun mukaan viipaleina
2 kasvisliemikuutiota
2 prk (paseerattua) tomaattimurskaa
2 rkl tomaattipyrettä
1 prk punaisia linssejä (kypsiä)
2 dl Beluga-linssejä - keitä kypsäksi pussin ohjeen mukaan
1prk maustamatonta tuorejuustoa
tuoretta basilikaa silputtuna
Raejuustoa
Krutonkeja tai siemeniä

Hauduta sipulit öljyssä pehmeiksi (älä ruskista)
Keitä Beluga-linssit
Lisää chili, kasvisliemi ja tomaatit kattilaan - kuumenna
Lisää valutetut linssit ja tuorejuusto - kuumenna
Nauti raejuuston, krutonkien ja basilikan kera

LOKAKUU

LEIDIT LAINEILLA

Deko-viikonloppu teemalla "Leidit laineilla" onnistui hienosti. Kova tuuli hieman rajoitti sukelluskohteiden valikoimaa, mutta pinnan alle päästiin.

Viikonlopun aikana leidiporukka sukelsi, saunoi, nautti erinomaisen hyvästä ruuasta sekä illasta musiikin kera, suunnitteli seuraavia tapahtumia ja vietti oikein hauskan viikonlopun merellä.

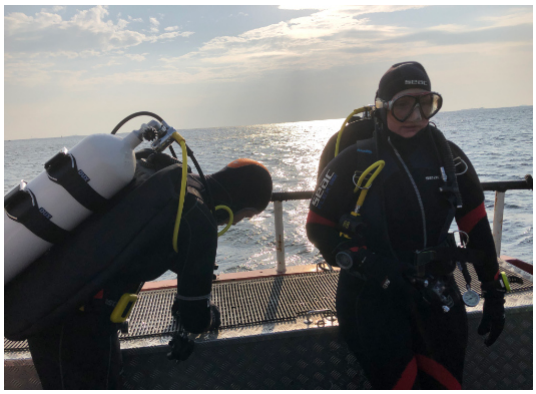

LOKAKUU

P1 KURSSILAISEN SILMIN

Perhosia vatsassa ja muurahaisia ihon alla. Olo on jännittynyt, hermostunut ja odottava. Kyllä, edessä on P1-avovesisuoritteet. Takana P1-sukelluskurssi, joka huipentuu nyt annettaviin näyttöihin. Matkalla Iso-Melkuttimelle käyn ajatuksissani läpi kulunutta vuotta – miten innostuin kesälomareissun jälkeen osallistumaan laitesukelluskokeiluun ja siitä sitten peruskurssille.

Mikään läpihuutojuttu ei kurssi ollut, sillä ilmoittautuneita oli sen verran, että Tommi joutui erikseen selvittämään, mahdunko mukaan. Kun sain vihreää valoa, oli vuorossa terveysselvityksen hankinta. Painoindeksin ollessa yli ylärajan varasin ajan lääkärintarkastukseen ennen kuin sitä ehdittiin edes pyytämään. Ajattelin, että siitä ei jää sitten kurssille osallistuminen kiinni. Lääkäri teki tutkimukset ja taisi olla itsekin laitesukeltaja, kun niin kovin hehkutti lajia. Läpäisin tarkastuksen ja olin valmis aloittamaan kurssin.

Harjoituskerrat sisälsivät teoriaosuuden Urheiluhallin rappusilla, jossa Tommi kävi perusteellisesti läpi jokaisen altaassa tehtävän harjoituksen teoriassa ja käytännössä. Käytännön esimerkit vaativat välillä Tommilta hyvää mielikuvitusta, kekseliäisyyttä ja akrobaatin taitoja, kuten veteen meno kierähtäen rappujen alimmalta askelmalta tai liivien pukeminen ”veden” pinnalla.

Teoriaosuuden jälkeen siirryttiin altaan laidalle odottamaan kuulutusta, joka ilmoitti uintiajan päättyneen. Siinä ehdittiin samalla tutustua muihin kurssilaisiin ja H20-jäseniin.

Altaassa tehtiin valmentajan ohjauksessa teoriaosuudessa NIIIN helpolta kuulostaneet harjoitukset, jotka olivatkin ihan toista, kun ne piti itse tehdä. Ensimmäinen asia mikä yllätti, oli se, etten päässyt pohjaan! Siis mitä! Voiko olla todellista, että jään pinnalle lillumaan, vaikka kuinka ponnistelen pohjaa kohden. Jotenkin tämä liittyi teoriassa läpikäytyyn nosteeseen ja hoidettiin lisäämällä lyijyä liiveihin. Tästä nosteesta sitten muodostuikin minulle koko kurssin aikainen harjoittelu, joka täytyy sanoa ei vieläkään ole kovin hyvin minulla hallussa. Missä on se painoton, sulava ja helpon näköinen liikkuminen, joka tuntuu sujuvan niin valmentajilta kuin muilta kurssilaisilta niin luonnostaan. Toista se on minulla, kun ensin vajoan kuin kivi (kiitos lyijyharkkojen) ja sitten ponnahdan pinnalle kuin korkki (kiitos liivintäytön).

Kurssi ei edennyt suunnitelmien mukaan kevään aikana kesäkuussa sovittuun avovesiviikonloppuun, vaan heti kun oli ehtinyt hiukan saada tuntumaa lajiin, sulki korona hallin ovet. Ovet pysyivät kiinni syksyyn saakka, jolloin pääsimme jatkamaan kurssia, joka siinä vaiheessa tuntui kuin olisi aloittanut alusta. Valmentajien sinnikkyydellä sain lajin takaisin haltuun ja pääsin suorittamaan teoriakokeen. Koko teoriaosuus oli suoritettu verkossa ja myös loppukoe tehtiin siellä. Sen jälkeen oli aika suunnitella avovesiviikonloppua Dekolla, vaan jälleen kerran korona tuli ja muutti suunnitelmia. Turvavälirajoitukset eivät olisi toteutuneet aluksessa, joten valmentajat muuttivat lennosta suunnitelmia ja järjestivät avovesisukellukset Iso-Melkuttimelle. Iso kone pyörähti käyntiin ja kiitos H20-jäsenien joustavuuden saimme kaikki asiaan kuuluvat (joista en edes tiedä kuinka paljon töitä ne aiheuttivat) järjestelyt hoidettua.

Viikonlopun ajaksi varasin majoituksen Iso-Melkuttimen läheisyydessä sijaitsevan pienlentokenttäalueen yhteydessä toimivasta kurssikeskuksesta, koska päivät alkoivat aikaisin aamulla ja kestivät koko päivän, enkä nähnyt mitään järkeä ajella edestakaisin. Majoituspaikka ei ollut mikään hohdokas, mutta toimi erittäin hyvin sukellusviikonlopun tukikohtana.

LOKAKUU

Kurssikeskuksessa oli vähän majoittujia ja tilaa riitti tavaroiden levittämiseen, ja yön aikana varusteet kuivuivat tosi hyvin. Tämä oli erityisen tärkeää minulle, koska uhmasin kaikkia saamiani varoituksia ja suoritin avovesisukelluksen märkäpuvussa (siitä yksinkertaisesta syystä, ettei minulle sopivaa kuivapukua löytynyt vuokralle).

Kaksi päivää Iso-Melkuttimella olivat täynnä taitojen läpikäyntejä, joista osa meni erittäin hyvin, osa hyvin ja osa rimaa hipoen. Tärkeintä lienee, että osasin toimia oikein, enkä mennyt paniikkiin, vaikka suoritukset eivät menneet kuin Strömsössä. Kun sunnuntaipäivä oli lopuillaan ja saatiin kurssi-palautteet, pääsin suureksi riemukseni kurssista läpi!

Eli tässä olen, P1-kurssin suorittanut uusi laitesukeltaja, Mia, Tästä sitten pääsin heti kokeilemaan oppejani käytännössä Dekolla vietetyn Halloween-viikonlopun aikana. Mutta se on jo ihan eri tarina se. Kiitos vielä kaikille kurssin valmentajille ja erityismaininta Tommille, joka oli kurssin pää/vastuuvalmentaja. Tyytyväinen H20:n jäsen!

Mia Kainulainen

P1 AVOVEDET

Viikonloppuna 24.–23.10. sukellettiin Iso-Melkuttimella P1-kurssin avovesisukellusten merkeissä.

Parin kurssilaisen kanssa jatkettiin harjoituksia vielä seuraavana viikonloppuna Porkkalan Vetokannaksella.

LOKAKUU

PYHÄINPÄIVÄN TAPAHTUMAT

Pyhäinpäivä oli tänä vuonna H20:ssa poikkeuksellisen aktiivinen sukelluspäivä, sillä seuralla oli kolme rinnakkaista sukellustapahtumaa.

Porkkalan Vetokannaksella rakennettiin rantaviivan tuntumaan sukeltajille penkki ja tehtiin laitesukelluksen peruskurssin sukelluksia.

Pikkalan montulla pidettiin Rescue diver -kurssia, joka jatkui sunnuntaina Vetokannaksen rannassa.

Seuran sukellustukialus Deko seikkaili viikonlopun merellä perinteisen pyhäinpäivän reissun merkeissä. Seurayhteistyön puitteissa sovimme Herttoniemen laiturinaapurin Sukeltajat ry:n kanssa treffit Porkkalaan. Vietimme iloisen viikonlopun sukeltaen Träskön lahdessa, laulaen naapurien tukialuksen Maijan popup-karaokessa sekä syöden hyvin Hannan kokkipatojen ääressä.

MARRASKUU

DIVERSNIGHT AND DIVERSDAY

Sukellusseura H2O:lla oli 7.-8.11.2020 Diversnight-viikonloppu Deko-aluksella merellä ja tämän lisäksi kaksi sukellus-tapahtumaa Porkkalassa Vetokannaksen rannassa lauantaina 7.11.

Vetokannaksella oli 7.11. illalla perinteinen Diversnight, jossa oli seitsemän sukeltajaa vedessä h-hetkellä klo 20:20. Sukeltamisen lisäksi tapahtumaan kuului toki perinteinen herkuttelu eli syötiin kakkua ja muita leivonnaisia.

Diversnightin lisäksi järjestettiin Veto-kannaksella päivällä Diversday-tapahtuma, jossa oli mahdollista sukeltaa päivänvalon aikaan. Kävi niin, että päivätapahtuma osoittautui tällä kertaa iltaa suositummaksi. Päivällä Vetokannaksella kävi vedessä kaikkiaan kaksitoista sukeltajaa, joista moni oli H2O:ssa juuri P1-kurssin suorittaneita. Hienoa, että lämmin syksy houkuttelee sukeltajia veteen vielä marraskuussakin.

Tapahtumien aikana Vetokannaksen hylylle (soutuveneen hylky n. 14 metrin syvyydessä) vedettiin pohjassa line, joka auttaa hylyn löytämisessä, ja hylyllä vieraili monta sukeltajaa päivän+illan aikana.

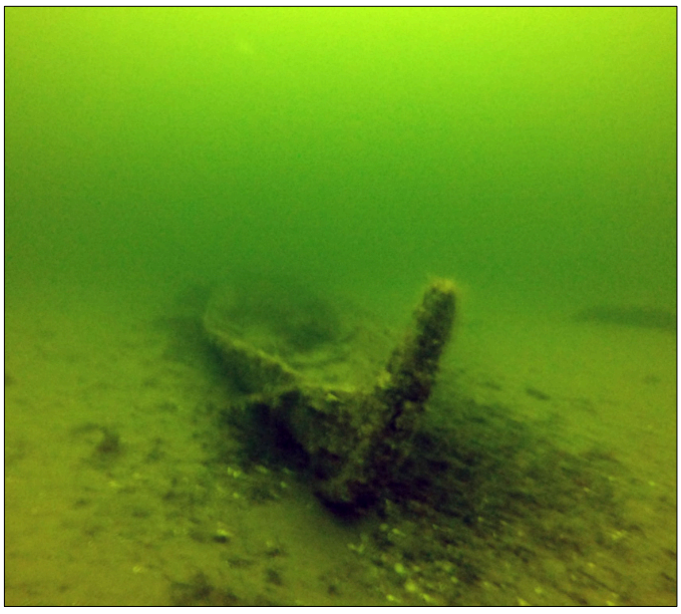

JOULUKUU

P3 PELASTUSHARJOITUKSET PIKKALASSA

JOULUKUU

JOULUAATON AAMUSUKELLUS

Perinteinen jouluaattoaamun sukellus järjestettiin tällä kertaa Ruskeasannan montulla, jossa koristeltiin joulukuusi kaloille.

Pinnan alla kävi kuusi sukeltajaa ja lisäksi paikalla oli yksi pinta-avustaja.

VUODEN SUKELTAJA

MIA KAINULAINEN

Kuka: Mia Kainulainen

Mitä: sukeltaja

Missä: olen ollut vuoden H2O:n jäsen

Milloin: vuonna 2020 suoritin peruskurssin

Millä seurauksella: olen mukana joka paikassa ja tapahtumassa

Sukellusaika 82 minuuttia, yhteensä neljä sukellusta, suurin syvyys 11,4 m ja keskikulutus noin 25 l/min. Siinä luvut, joilla voi tulla valituksi vuoden sukeltajaksi. Tai sitten olen vain puhunut kuin Runeberg, jonka takia olen jäänyt hallituksen jäsenten mieleen. Tieto valinnasta tuli minulle täydellisenä yllätyksenä, en edes tiennyt, että tällainen valinta tehdään vuosittain. Kiitos hallitukselle!

Eli olen juuri peruskurssin suorittanut sukeltaja, jolla on neljä sukelluskertaa takana: kolme kertaa pyhäinpäivänreissulla Porkkalan hylkypuistossa ja kerran Vetokannaksella, Diversnigt-tapahtuman yhteydessä järjestetyssä Diversday- tapahtumassa).

Porkkalassa sukellusparinani oli Marina Andersson, joka ymmärsi hyvin, miten jännittävää ensimmäinen ”omatoiminen” sukellus on. Marina ”puhallutti” minua pinnalla ennen kuin sukellettiin ja toimi sukelluksen aikana oppaanani. Kolmannella sukelluskerralla kun noustiin pintaan, Marina sanoi, että ”tällä kertaa taisit jo nähdä Alkohylyn”. Vetokannaksella Kimmo toimi parinani ja yritti testata uutta kameraansa, mutta ei tainnut saada kuvaa muusta kuin pöllyävästä merenpohjasta, kun taistelin nosteen hallinnan kanssa.

Täytyy sanoa, että yritän vielä käsittää millaisen harrastuksen olen aloittanut, pääni on ihan pyörällä kaikista laite-, puku-, pullo- ja varustehankinnoista. Yritän sanoa itselleni, että pikkuhiljaa hyvä tulee, mutta olo on kuin Liisalla ihmemaassa. Sukellus itsessänsä on ihan uutta ja jännittävää, eikä millään lailla rutinoitunutta (josko se koskaan sitä on).

Sukellusharrastuksen aloittaminen oli kyllä mielessäni pitkään ja haaveilin käyväni kurssin jossain etelän lämpimissä vesissä lomamatkan yhteydessä. Onneksi kuitenkin päädyin H2O:n kurssille Suomeen. On ollut mieletöntä huomata, miten hienoa porukkaa seuraan kuuluu, kuinka ystävällisesti minut on otettu vastaan ja kuinka avuliaita kaikki ovat. Ja kuinka luontevasti harrastus jatkuu seurassa, vaikka kurssi on jo käyty. Ei sellainen olisi onnistunut, jos olisi käynyt kahden viikon kurssin jossain lomakohteessa.

Vesi elementtinä ja erityisesti meri on aina vetänyt puoleensa. Olen nuorena opiskellut vuoden merenkulkuoppilaitoksessa, haaveilin seilaavani sen seitsemän merta rahtilaivan komennossa, asuin noin 18 vuotta merenrannalla Laajasalossa ja olen osallistunut muutamalle opetuspurjehdusmatkalle. Joten sukellusharrastuksen aloittaminen oli luonteva jatko tälle!

Saa nähdä miten tämä tästä kehittyy, mutta uskon olevani jatkossa tuttu näky seuran eri tapahtumissa ja toiminnassa – jotenkinhan se tunnustus täytyy jatkossa varmistaa.

SUKELLUSSEURA

H2O

1979

SUKELLA HYVÄSSÄ SEURASSA